

то дѣматъ, че ужъ непріелъ Христосъ на
себѣ си сѫщъ-тѣ пазъ человѣческѣ и пр.
Я обрѣза сѧ да сѧ избави негово-то чло-
вѣчество; зашо-то, ако не бѣше сѧ обла-
къ въ нашъ-тѣ пазъ, то какъ бы могло
да стане обрѣзаніе-то по привиденіе, а не
пазъско? Св. Ефремъ Сиринъ говори: Аще
не бѣ пътъ, Іосифъ кого обрѣза, иако пътъ бѣ
вѣстиницъ, убо и обрѣза сѧ иако чловѣкъ. а). О-
ще и да това сѧ обрѣза Господь нашъ, да
да въведе у насъ дѣховно-то обрѣзаніе,
като свѣриши вѣтхій по пазъ законъ и
зачна новыѧ дѣховны; а какъ-то вѣтхій
пазъскій чловѣкъ обрѣзваше своѧ-тѣ чюест-
вителнѣ пазъ, тѣй и дѣховны-тѣ новый є
долженъ да обрѣзва үмственны-тѣ страсти;
Яростъ, гнѣвъ, завистъ, гордость, нечистота и дрѣ-
гы грѣховны пощевки. Я въ осмия день
сѧ обрѣза да да напише сѧ кръвъ-тѣ си
бѣдущіѧ ни животъ, нареченъ отъ Цър-
ковны үчители обыкновенно осмодневны, и-
ли вѣчны; тѣй съчинитель-тѣ на днеш-
ніѧ канонъ Стефанъ, говори въ 4-тѣ пѣсни:

а) Слово на Прѣобр.